AMSTERDAMS WEEKBLAD

nr. 43 zaterdag 26 mei 1973 -50 cent

WERKGELEGENHEID

1000 TUINDERS EISEN RIC

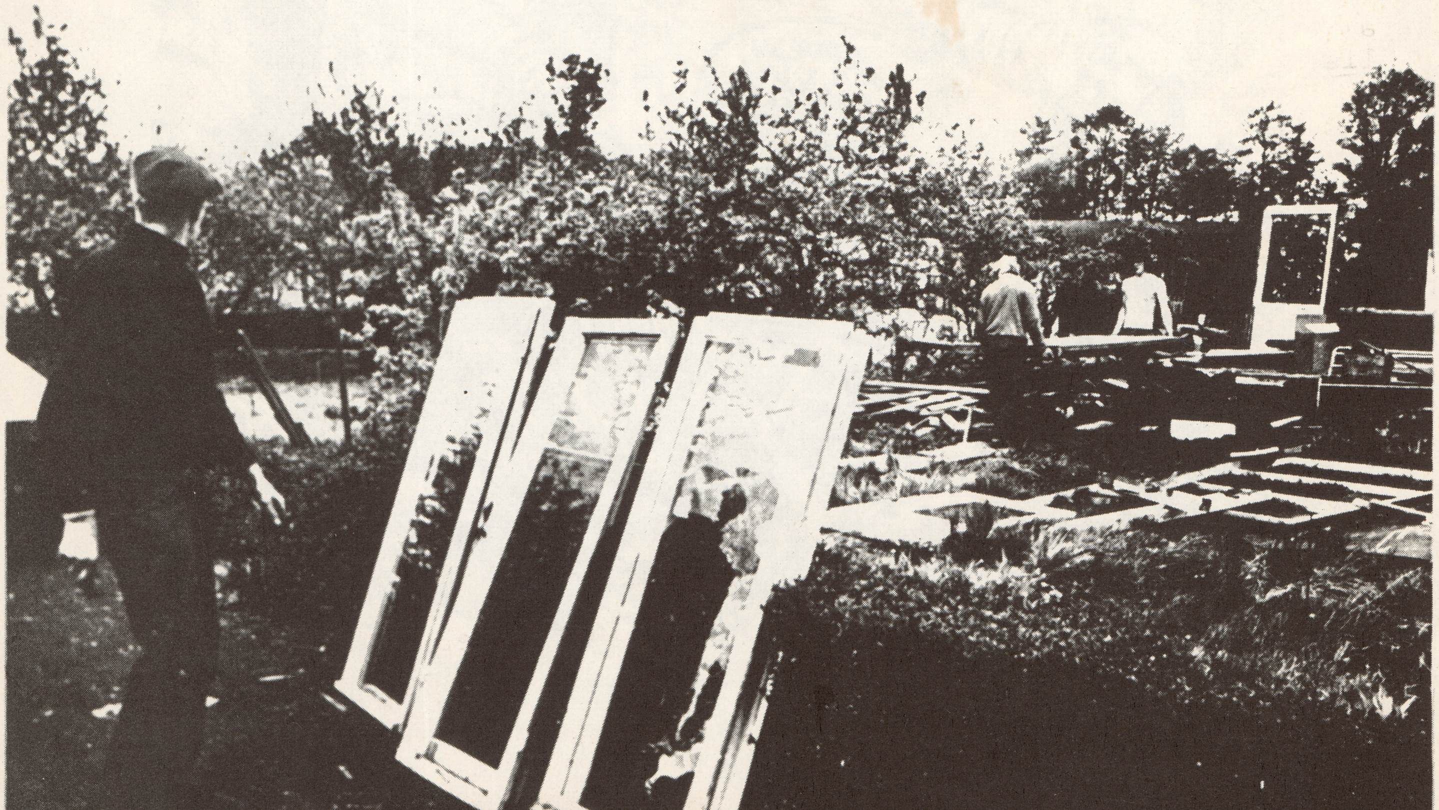

VOLKSTUINEN

dinsdag.....mei '73 : We reden de oostelijke ringdijk af, eerst langs het kernfysies laboratorium, een nogal rommelig uitziende verzameling grijze gebouwen met allemaal pijpen erop,toen op de dijk langs het volkstuinkomplex Lineus.
Het leek wel of er net een orkaan over was geweest, omvergeworpen bomen, omgewoelde aarde, half in elkaar gevallen huisjes. We gingen naar beneden het terrein op, waar een heel aantal grote kontainers vol met planten, bsompjes, planken, tapijten, ramen en deuren, stonden. Gemeente arbeiders van de dienst beplantingen waren bezig bomen uit te graven en overal waren mensen bezig struiken en planten uit hun tuin te spitten. Achter wat bosjes zagen we een jongen die een tuinhuisje aan het slopen was.
"Ik help m'n vader met de laatste dingen eruit te halen, want hij moet straks om 4 uur verhuizen. Het is een gunst dat de verhuizing zélf voor ons geregeld wordt (door de gemeente), want hierachter moesten ze een tijdje geleden weg en zelf maar zien hoe ze hun boeltje weg kregen op tijd. Een heleboel is dat niet gelukt, daar is de buldozer over tuintjes, huisjes en alles heen gegaan". Waar gaan jullie nou naar toe?
"We gaan naar Driemond, maar wat je hier hebt gehad dat krijg je toch nooit meer terug. Het zijn daar allemaal keurige blokken, met in groep A huisjes met een rond dak, B een puntdak en C een vierkant dak". Krijgen jullie een vergoeding?
"Ja 3000 gulden, maar dat moet je later weer terugbetalen. Een heleboel mensen vinden het wel prettig om in zo'n keurig verzorgd tuinkomplex terecht te komen, maar ja die houden ook niet van een beetje ongerepte natuur. Ze spuiten zich suf op iedere vlieg die ze zien. Het hele natuurgebied hier wordt verkankerd, neem nou de Diemerzeedijk, dat is nou nog een broedplaats voor vogels, maar door vuilverbranding waarbij ook giftige chemikalien, broeden er al langer hoe minder vogels. Je komt er bijna niet achter wat daar gebeurt omdat het een bescherm natuurgebied is. Wat die volkstuinen hier betreft ik zou niet weten wat je er nou nog aan moest doen om het tegen te houden, we hebben geprotesteerd, maar dat heeft niks geholpen."

Even verderop waren meerdere mannen, vrouwen en kinderen bezig.
"We zijn het hele weekend al aan het sjouwen geweest, maar we hadden het nooit kunnen redden om er vandaag om 4 uur uit te zijn als niet de kollega's van m'n man vandaag hadden meegeholpen. Ze mochten van hun baas hier werken en krijgen de snipperdagen van m'n man.
Het is toch zonde van alles wat je achter moet laten, moet je die bomen daar zien, de mensen zijn al weg uit die tuin, daar gaat straks de buldozer gewoon over heen,en dat terwijl er toch al zo weinig bomen zijn, begrijp jij dat nou. We hebben marsen gelopen met de fanfarekorps en op de stoep gezeten bij eigenaar van de grond, maar die was nog te belazerd om even naar buiten te komen. Ach als het nieuwe komplex helemaal klaar is, zal het toch wel mooi zijn."

Met geld van de rijksoverheid voor Onzuiver Wetenschappelijk Onderzoek (uitbreiding laboratorium voor kernfysies onderzoek) en Rijkswatergate (aanleg rijksweg 10) wordt op het ogenblik hard gewerkt om in Amsterdam oost 1200 volkstuinen van de aardbodem te vegen.
De akties van de afgelopen jaren hebben deze misdadige aanslag nog niet kunnen voorkomen.Het verzet tegen het verplaatsen van de volkstuinen werd steeds weer verdraaid tot een aktie voor een betere schadevergoeding.Raadsleden en bestuurders van de Bond van Volkstuinders en talrijke gemeente ambtenaren hebben hierbij hun steentje bijgedragen.Tekenend hiervoor zijn de woorden van een bestuurder van de bond van volkstuinders,die hij tijdens een demonstratie door de mikrofoon schreeuwde: "We blijven zitten en eisen integrale vergoeding". Het is een renteloos voorschot geworden en wat verdwijnt is niet te vergoeden■

POLITIEK & KONSUMPTIE

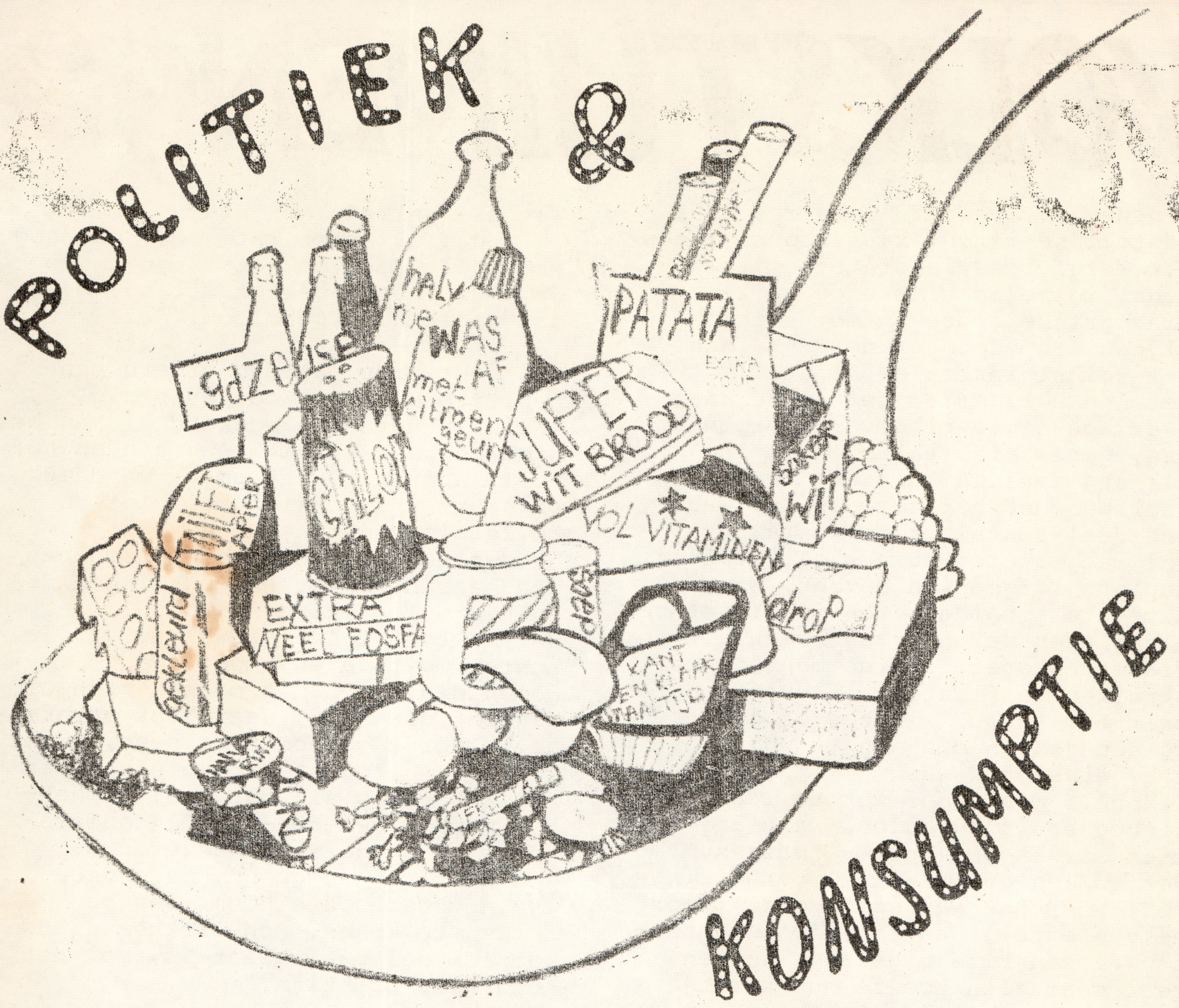

GEEN INSPRAAK

Nieuwmarkt - Pijp - Oosterpark - Westelijke eilanden - Kinkerbuurt - Watergraafsmeer - Bijlmermeer enz., overal vormen zich kollektieven van mensen die zich inzetten voor hun buurt om weerstand te bieden tegen de pijnlijke onzekerheid omtrent de wijze waarop met hun woon- en leefomstandigheden gesjacherd wordt door de stedelijke overheid. Steeds meer mensen voelen zich te kort gedaan in hun recht om zelf mee te bepalen wat er met hun omgeving gaat gebeuren.
Dodelijke routine - Pijnlijke onderdrukking - verlammende onzekerheid - nutteloze inspanning - valse beloften en belemmeringen van autoriteiten - onbegrijpelijke dwang, zijn het deel van steeds meer amsterdammers wier incasseringsvermogen reeds lang op de proef wordt gesteld. Toch is dit nog maar het begin. Het streven van de burger om door zelfdenken, praten en meebeslissen tot bestuursvormen te komen heeft al een tegenplan van een van de grote partijen uitgelokt om elk stadsdeel onder apart autoritair bestuur te plaatsen.

GEEN UITWEG

Het is duidelijk dat de omstandigheden waaruit deze akties voortkomen niet op zich zelf staan, maar een symptoom zijn van de totale onevenwichtigheid die de mens in z'n sociale leven gebracht heeft.
Resultaat van hebzucht - voordeel zoeken - konkurentiestrijd - aktiviteiten van industriële baronnen en uit eigen belang handelende burokraten. Nog imponerender wordt het probleem als we zien hoe de enorme omvang van industrieën een even zo grote afhankelijkheid van het sociale leven kreëert, hoe opgeblazen het geburokratiseerde en anonyme overheidsapparaat is. Enorme problemen vragen om oplossing, zoals transport - domheid - voedsel voorziening - ekonomische + politieke organisatie - plaatsing van industriën. De aard van deze ontwikkeling is dat elk volgend probleem het vorige in de schaduw stelt.

Demonstratie van onmacht is de wijze waarop grote problemen met niet meer dan een soort truc moeten worden opgelost. Nabranders voor giftige benzinedampen antibiotika voor ziektegenezing/ tranquillizers voor geestelijke gestoordheid.

GEEN WERELD

De reklame heeft bewezen dat de mens te manipuleren is - de enorme technische prestaties wekken de indruk dat de natuurlijke elementen te manipuleren zijn. Maar desondanks wordt het steeds duidelijker dat de natuur in z'n totaliteit, cyclussen en al zijn interne betrekkingen, de menselijke pretenties van heersing over de planeet totaal uitsluit.

Bijvoorbeeld:

De verbranding van fossielen brandstof (kolen & olie) voegt jaarlijks 600 miljoen ton CO_2 toe aan de lucht, dat is 0,03% van de gemiddelde totale atmosferische massa. Sinds de industriële revolutie is de totale atmosferische massa van carbondioxide vermeerderd met 13% Dit steeds zwaarder wordende CO_2-kleed leidt tot stijgende temperaturen in de atmosfeer - snellere luchtcirculatie - verwoestende stormen - smelten van de poolijskappen - zeeniveau verhogingen en binnen 2 of 300 jaar tot overstromingen van stukken vast land.

De omvang van waterverontreiniging is resultaat van vervuiling door de laatste 2 generaties. Het grondwater en water onder der oppervlakte is erg moeilijk te reinigen en zelfs al zou de oorzaak worden weggenomen, dan nog zal de vervuilde toestand tientallen jaren voortduren. De enorme verontreiniging van de afrikaanse, aziatische en latijnsamerikaanse rivieren en meren betekend vernietiging van de "levensaderen" van de kontinenten...

GEEN MENSEN

Tenslotte reikt de chemicalisatie zelfs tot bij jou op de eettafel in de vorm van overblijfselen van pesticiden en conserveringsmiddelen en ander toevoegsel dat het voedsel "stabiel" moet maken. De ernst van de inferieure kwaliteit van het voedsel begint slechts langzaam tot de mensen door te dringen, hoewel het dagelijks voedsel juist de sterkste invloed heeft op het regeneratieproces waaraan iedereen bloot staat.

Het is dan ook onzeker of de bevolking uiteindelijk voldoende vitaliteit kan opbrengen om haar toekomst in goede zin te bepalen.

Wat ook de goede bedoelingen mogen zijn van mensen die andere leefvormen zoeken of die het dagelijks voedsel in z'n natuurlijke hoedanigheid willen gebruiken, het blijft een onmogelijkheid om in harmonie met de natuur te komen, zonder te bouwen aan een gemeenschap die leeft in duurzaam evenwicht met de natuurlijke omgeving! ■

KLOOF TUSSEN AUTORITEITEN EN DAPPERBUURT.

Deze komt op verschillende manieren tot uiting in het laatste Dappernieuws nr. 43 (12 Mei) uitgave: de Sterke Arm voor eenheid van de Dapperbuurt- 30 ct. Red. adres Pieter Vlaminghstraat 42a, gem. giro B-17172 t.n.v. Elly Roelofs..

Bijvoorbeeld in het verslag van een zwakke interpellatie van Huib Riethof over de Dapperbuurt d.d 25 April. Naast het bekende gedraai komen hierin toch een paar belangrijke feiten naar voren, zoals toezegging van Lammers nog vóór de zomervacantie met een bestemmingsplan op tafel te komen.
Een door de Sterke Arm onderschepte brief van de ambtenaren van Lammers sprak over 1974 !!! Tenslotte komen burg. Samkalden en wethouder Lammers tot de eensgezinde uitspraak, dat van samenwerking met het "stelletje boeven" van de Sterke Arm, geen sprake kan zijn. Met "stelletje boeven", wordt bedoeld het collectief van Dapperbuurtbewoners dat positief staat ten opzichte van versterking en verduurzaming van de woonfunctie van hun buurt. Het zijn deze mensen die met veel inzet en opofferingen de gemeente gedwongen hebben tot koerswijziging in hun saneringsbeleid en eigen plannen hebben bijgedragen.
Iedere Amsterdammer die de moed heeft iets tegen het gemeentelijk beleid of plannen in te brengen, mag zich voortaan tot potentiële boef rekenen in de ogen van onze burgemeester en onze wethouder van stadsontwikkeling. Iedere actiegroep die de eer te beurt valt door onze wethouder van stadsontwikkeling te worden bezocht kan rekenen op een eerlijk gesprek van boef tot boef■

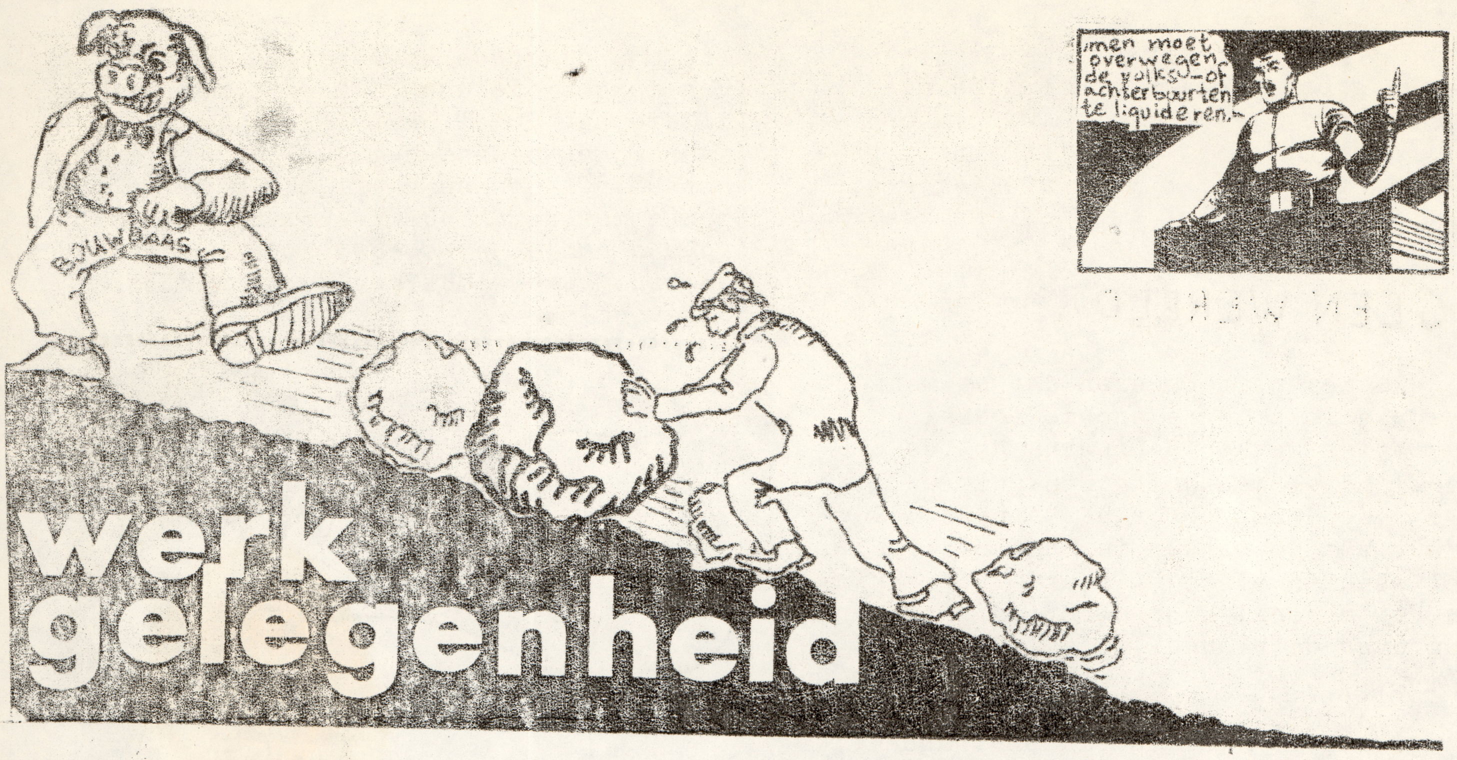

werk gelegenheid

"INZINKING GEVREESD IN BOUWPRODUKTIE", WAS DE KOP IN DE VOLKSKRANT VAN AFGELOPEN DINSDAG, WAARIN EEN VERSLAG VAN DE JAARVERGADERING VAN DE BOUWBOND NVV. HIER ZEI VOORZITTER BUYS DAT DE WERKGELEGENHEID IN DE BOUW, DIE NU NOG WERK BIEDT AAN RUIM 80.000 BOUWVAKKERS IN DE KOMENDE JAREN ZAL TERUGLOPEN:
"Een vermindering van de nieuwbouw van woningen ligt nl. in de verwachting". Een van de faktoren die de vraag naar nieuwbouw van woningen doet verminderen is volgens Buys "de hernieuwde belangstelling voor het in stand houden van het oude woningbestand". Uit verschillende overwegingen blijken vele bewoners van oude wijken zich sterk te verzetten tegen plannen gericht op afbraak en nieuwbouw. Buys zei niet negatief tegenover deze ontwikkeling te staan, maar pleitte voor een onderzoek of met het verbeteren van oude huizen een 'algemeen aanvaard woonpeil van de bevolking' bereikt kan worden.

TOT IN DE HOOGSTE KRINGEN

Het is een prettig gevoel die bezorgdheid, tot in de hoogste kringen, of je woonpeil wel algemeen aanvaard is en je kan je gesteund voelen door de wetenschap dat die bezorgdheid niet van vandaaag of gisteren is, maar al jaren aanwezig.
20 jaar geleden bijvoorbeeld op 9 mei zei ing. Bakker-Schut op een kongres over 'woningbouw en werkgelegenheid', in harmonieuze samenwerking tussen NVV en ANB (bouwpatronaat) georganiseerd, er het volgende over:

"Ik verheel mij niet dat van degene die in de bonafide vakbeweging de toon aangeven er slechts zeer weinigen zullen zijn die zelf aan den lijve het euvel van het wonen in krotten ondervinden. Ik meen echter dat juist hier de solidariteit in de arbeidersklasse op schitterende wijze tot uitdrukking kan worden gebracht, doordat degenen onder hen, die zelf het minst van huisvestings narigheden te leiden hebben het voortouw nemen om tot verbetering te geraken van de erbarmelijke woontoestanden die wij nog in zo talloze steden en dorpen vinden."

PLATONIESE SOLIDARITEIT

Een platoniese liefde voor de minderbedeelde dus. Een soort geestelijke solidariteit waarmee echter minder liefderijke plannen verhuld werden. Op dat zelfde kongres in 1953 was het de minister van wederopbouw PvdA-er In het Veld, die over de aanpak van het woningprobleem sprak, uitgaande van de veronderstelling dat in 1960 het woningtekort zou zijn opgeheven en daar door een grote werkloosheid in de bouw dreigde te ontstaan, zei hij:

"Met stukwerk komen wij er bepaald niet! Van onze gemeentebestuurders en hun raadslieden wordt thans een grote visie verlangd. De utopiese plannen van Hausmann, de man van de grote doorbraken door Parijs zijn allang verwezenlijkt en intussen weer verouderd. Wij moeten tot nog grotere concepties komen om op de hoogte van onze tijd te blijven. Wij moeten trachten voor ons geestesoog op te roepen onze

steden en dorpen, zoals deze er in het jaar 2000 zouden behoren uit te zien, doelmatig, ruim en fris, aantrekkelijk om er te wonen en te werken; wij moeten op dit ideaal onze plannen bouwen en dan stelselmatig en vastberaden op de verwezenlijking daarvan aansturen. Met wat verbetering van woningen hier, wat afbraak en nieuwbouw daar, uitvoering van een bescheiden saneringsplannetje in het gunstigste geval, komen we er niet. Het is onzinnig veel geld te steken in verbetering van panden, die over enige jaren toch moeten verdwijnen en nog onzinniger nieuwe huizen te bouwen op een plaats waar ze later in de weg blijken te staan voor de uitvoering van meer ingrijpende plannen. Mogen de vakbeweging haar sterke schouders zetten onder deze grootse zaak. Dan ben ik ervan overtuigd, dat wij haar tot een goed einde zullen brengen in het belang van de stabiliteit in het bouwbedrijf en tot heil van ons volk."

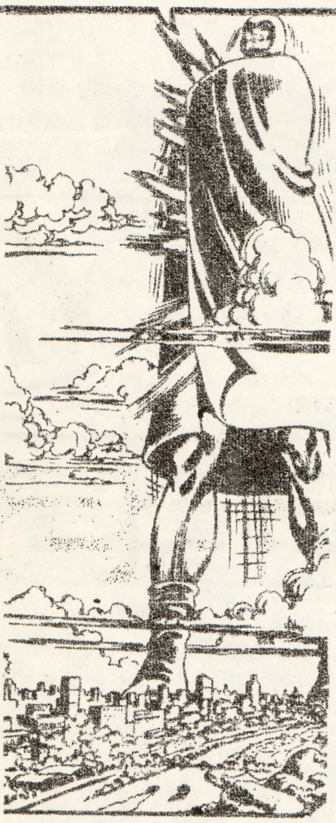

1953 minister van wederopbouw in 't veld

OORLOGSBOMBARDEMENTEN

Voor hen die het vergeten zijn of het nog niet wisten 1953 was ook het jaar waarin de zogeheten 'wederopbouwplannen' in Amsterdam werden opgesteld voor de volgende buurten: Kattenburg, Oostenburg, Valkenburg, Zwanenburg (Waterlooplein), Jodenhouttuinen (nu Maupoleum), Nieuwmarkt, Westelijke Eilanden en Jordaan.

Aardig detail is dat de ex-wethouder van Publieke Werken Roel de Wit aangetrouwde familie van deze In 't Veld is, die in die jaren allerlei artikelen schreef (als minister van wederopbouw), waarin hij lyries uitwijdde over belangrijke stimulans van oorlogsbombardementen voor de aanpak van stadssanering.

KWAADWILLIGE GEEST

Denk nu niet dat was 20 jaar geleden nu is dat allemaal veranderd, want verleden week vrijdag nog promoveerde W. Roest aan de Vrije Universiteit te Amsterdam tot doctor op een proefschrift 'Bouw en ekonomiese groei', waarin hij ondermeer konkludeert, dat "het te kort aan huizen nog dit jaar is opgeheven". Hierbij tekent hij aan dat alleen voor woningzoekenden uit de laagste inkomensgroepen nog sprake is van een 'laatste restans van de na-oorlogse woningnood'. Wat stelt het nieuwbakken hooggeleerde heerschap nu wel voor als oplossing? Juist, ja, alleen een kwaadwillige geest had het kunnen raden: "Vanaf volgend jaar het afbraakprogramma van oude huizen opvoeren tot 60.000 per jaar, 3x zo veel als de huidige afbraak". Want zo, stelt hij: "De situatie waarin de woningbouw momenteel is beland kan grote gevolgen hebben voor de werkgelegenheid in de bouw." Naast het omscholen van bouwvakarbeiders voor renovatie van oude wijken (in de nieuwbouw verleer je kennelijk je vak) pleit deze doctor Roest voor alternatieve werkgelegenheid b.v. in de mijnen.

WINST VOOR BOUWMAGNATEN

De gelijkenis met de uitspraak van Buys van de bouwbond NVV is niet toevallig, aangezien Roest sinds 1968 als wetenschappelijk bij het ekonomies instituut voor de bouwnijverheid werkt. Een instelling die half om half door de bouwbonden en de bouwpatronaten gefinancierd wordt. Dus evenals in 1953 een harmonieuze samenwerking, want al zegt NVV-er Buys: "Niet negatief te staan tegenover bewoners die zich tegen de afbraak van hun buurt verzetten", de werkgelegenheid (lees winst voor de grote bouwmagnaten) is een heiliger goed, tenminste als je niet zelf aan den lijve het euvel van het wonen in een krot ondervindt.

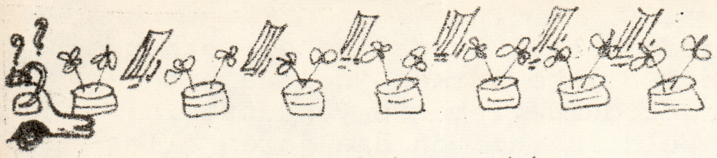

Op de Groenburgwal komen binnenkort parkeermeters. In plaats van te streven naar een autovrij maken van de binnenstad, wordt door het kortparkeren nog veel meer verkeer aangetrokken, waardoor het lopen en spelen op de Groenburgwal, waar geen trottoir is, nog veel gevaarlijker wordt.
Voor mensen die een hekel aan auto's voor hun deur hebben, kun je op de Prinsengracht/hoek Laurierstraat halve en hele vaten kopen voor ƒ 2,50 en ƒ 5,- om planten in te zetten.

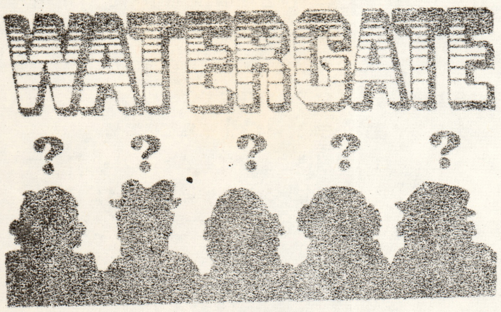

22 pagina's voor ƒ 2,50 over het GAT VAN AMSTERDAM.
Te krijgen bij de nog niet gemonopoliseerde boekhandels of door overmaking van ƒ 2.50 op postgiro 2541151 t.n.v. Astrid ter Marsch.
Een brochure met o.m. de volgende onderwerpen: de metro in en buiten de stad; de kleine metroman (intermezzo);de metro en de inspraak van de poen; metrologica en hoera voor de metro. Om de komende metrodebatten te volgen een onmisbaar werkje, vooral wat betreft de metrologica, waarvan vast een voorproefje:
"metro=openbaar vervoer,
openbaar vervoer=progressief
metro=progressief
metro=afbraak
afbraak=progressief
En CPN=metro, CPN=links,
metro=links
kamer van koophandel=metro
kamer van koophandel=rechts
metro=rechts: links=rechts

DE VERENIGING MILIEUDEFENSIE ORGANISEERT EEN OPENBARE DISKUSSIE AVOND IN KRASNAPOLSKY, A.S. MAANDAG 28 MEI, 20.00 UUR TOEGANG GRATIS.TWEE VOORSTANDERS EN TWEE TEGENSTANDERS ZULLEN VOOR DE PAUZE HUN MENINGEN TOELICHTEN.DAARNA DISKUSSIE. VOOR:HEEREMA (AR) EN DIENAAR (PVDA). TEGEN: BRINKGREVE (DIOGENES) EN BIJLSMA (AKTIEGROEP NIEUWMARKT)................

Het A.W.is gegarandeerd onafhankelijk van iedere politieke partij, vakbond, kerk of staat en wordt gefinancierd uit de opbrengst van de wekelijkse verkoop (alhoewel we nog steeds niet geheel op ons tekort zijn ingelopen).Lezersvergaderingen zijn <u>maandagavond</u> adres Keizersstraat 2A..............

ABONNEMENTEN ƒ6,50 PER KWARTAAL ALLEEN BIJ VOORUITBETALING;OUDE NUMMERS ZIJN MET UITZONDERING VAN NUMMER 1 NOG STEEDS VERKRIJGBAAR OP HET ADRES KEIZERSSTRAAT.
GELD OP GEM.GIRO V24027 TNV MADELEINE DE VRIES GROENBURGWAL 5.
Telefoon 930302.Zeer binnenkort is het telefoonantwoord apparaat terug uit de reparatie en zijn we overdag beter berijkbaar.
In de Dapperbuurt is het AW te koop bij sigarenhandel Dapperstr. 33 en Clubhuis De Werf.

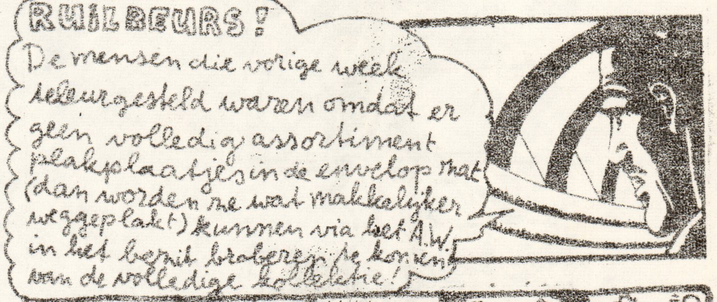

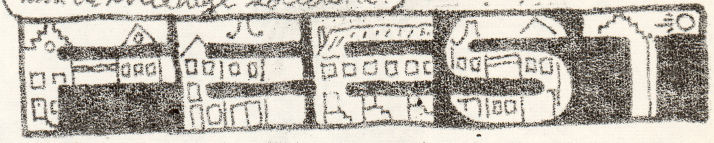

Donderdag 31 mei wordt met een groot feest het feit gevierd dat het Amstelveld sinds 24 mei autovrij is.
Het feestprogramma zal er naar alle waarschijnlijkheid zo uitzien (dat hangt van de toestemming van onze autoriteiten af):

's morgens: kinderspelen, poppenkast en het kindertheater Gupia
's middags: Amsterdams Volkssalon Orkest, het Resistentie Orkest, jongleur en een witkardemonstratie
's avonds : van 9-10 uur stomme films

Alles op een platte kar in het midden van het veld.

GEACHTE REDACTIE

Ingesloten een bericht over de manier waarop makelaars huurders tegen elkaar uitspelen.

In overleg met de buren heb ik de laatste huurverhoging geweigerd en daarvan, aangetekend, bericht aan de makelaar (v. Poelwijck en Stefels) gezonden. Hetzelfde deden de buren. Vorige week Donderdag kwam de opzichter eens poolshoogte nemen en vroeg naar mijn klachten. Ik antwoordde dat de makelaar daar uitgebreid bericht over had gekregen en dat dat dus bekend was. Maar hij had geen inzage in de stukken gehad en wist van niets.
Ik stak van wal!
De slechte vloeren, ramen en deuren die niet sloten, loszittende tegels in keuken en badkamer, houten muren in W.C. en badkamer, enz.
Omdat de opzichter maar bleef zitten waar hij zat, stelde ik hem voor eens rond te kijken. We liepen door't huis. Hij keek nauwelijks en luisterde nauwelijks en na 5 minuten zat hij weer in de huiskamer."De trap en de buitenboel worden geschilderd, maar verder denk ik niet dat er iets gedaan kan worden", zei hij."Maar ik woon niet op de trap en dat kan me dus nietzoveel schelen", zei ik,"ook de buren zullen er zo over denken". "Nee, dat is nou zo jammer voor U, de buren zijn allemaal tevreden en U bent de enige die protesteert", zei hij. Ik zei hem dat ik desnoods tot voor de rechter bleef protesteren.
Hij vroeg wat hij nu moest rapporteren.
Ik zei:"Alles wat U gezien hebt".
"Als ik dat doe, zegt mijn baas dat ik beter een baantje bij het Leger des Heils kan gaan zoeken", zei hij.

Schuld? *JA!*
Maar wie vergeeft deze??

Hij heeft toen toch het tegelwerk in de keuken opgemeten en dat wordt dan misschien gerepareerd en is vertrokken.
Bij navraag bij de buren bleek niemand tevreden te zijn en iedereen nog eensgezind dwars te liggen!

Mevrouw B.

Om de mogelijkheid, voor de rechtmatige eisen van bewoners hun woningen opgeknapt te krijgen, uit te breiden en om de practijken van makelaars en huisbazen beter te kunnen bestrijden, plaatsen wij het volgend bericht, dat door ons is overgenomen uit de "Oud-west-krant. Een blad voor de Kinkerbuurt en omgeving,bestaat vanaf 1971. (RED.)

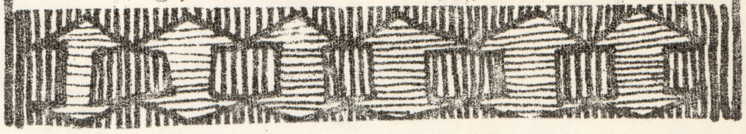

DE WAARHEID OVER
DE BOER & DE HARTOG.

Deze actiegroep bestaat uit ruim 200 huurders van het makelaarskantoor de Boer & de Hartog.
De initiatiefnemer, de heer Nederlof, heeft een uitgebreide enkete onder deze huurders gehouden over hun klachten en heeft hier over een boekje samengesteld.

Alle ondervraagden wonen in het z.g.n. betere deel van Oudwest, tussen Jacob v. Lennepkade en Overtoom. Dit is juist het deel dat volgens de gemeente nog 10 tot 30 jaar zal blijven bestaan, mits deze huizen - voornamelijk particulier bezit goed wordt onderhouden.
Maar zulk onderhoud ontbreekt volkomen en daarover verstrekt het boekje veel gegevens. Met dit feitenmateriaal willen zij hun actie met hardere middelen voortzetten.
Uit deze enkete is onder meer gebleken dat in geen enkele woning een douche of aparte wasbak is aangebracht en dat alle woningen ernstige gebreken vertonen in bewoonbaarheid en onderhoud. Toch zijn juist van deze woningen de huren regelmatig verhoogd. Sinds 1957 is de huur van deze woningen in 9 op elkaar volgende huurverhogingen wel meer dan $2\frac{1}{2}$ maal zo hoog geworden. Bij het bepalen van de huurprijs hebben de makelaars de bewoners altijd apart benaderd (verdeel en heerspolitiek) en blijken ze pure willekeur en zelfs intimidatie te hebben toegepast ■

HAVENSTAKING BELGIE 7E WEEK geprolongeerd

OP 7 APRIL BEGON DE DOKKERSSTAKING IN GENT, DIE LATER OVERSLOEG NAAR ANTWERPEN EN NU 23 MEI AL IN Z'N ZEVENDE WEEK IS. VAN DE 12000 ANTWERPSE DOKKERS STAAKTEN ER TOT VOOR KORT NAAR SCHATTING 7000.
IN GENT STAKT HET GROTSTE DEEL VAN DE DOKKERS (950 MAN). ONGEVEER 75% VAN DE DOKKERS IS GEORGANISEERD, NIET ZOZEER OMDAT ZIJ DE VAKBONDEN ALS HUN STRIJDBARE BELANGENBEHARTIGERS ZIEN, MAAR ALS GEVOLG VAN DE SOCIALE WETGEVING,DIE HEN VOOR UITKERINGEN AFHANGELIJK VAN DE BONDEN MAAKT EN VOORAL OOK OM WERK TE KRIJGEN (WAAROVER MEER IN ONDERSTAAND ARTIKEL). DE GROTE BOEMAN IS DE'INTERSYNDIKALE'(CENTRALE LEIDING VAN DE BONDEN), DIE TWEE WEKEN TERUG PROBEERDE EEN WIG IN HET GENTS, ANTWERPSE STAKINGSFRONT TE DRIJVEN, DOOR ALLEEN DE GENTENAREN IN HUN EISEN TEGEMOET TE KOMEN (BETALING SOCIALE WETTEN EN OVERBRUGGINGSPREMIE VAN 3000 FRANCS). DE GENTSE STAKERS VERKLAARDEN ZICH DAARMEE AKKOORD, MITS VOOR ANTWERPEN HET ZELFDE ZOU GELDEN. DIT WERD DOOR DE INTERSYNDIKALE GEWEIGERD, WAARNA DE STAKERS IN ONDERLING BERAAD HEBBEN BESLOTEN DOOR TE ZETTEN. HET STAKINGSCOMITE, DAT VOORAL DOOR DE KOMMUNISTEN BEHERST WORDT, PROBEERT DE AKTIE ZOVEEL MOGELIJK BINNEN HET RAAM VAN HET VAKBONDSWEZEN TE VOEREN, OOK AL KRIJGEN ZE VAN DIE ZIJDE NIET DE MINSTE AANMOEDIGING. DOOR ZO NU EN DAN EEN BETOGING TE ORGANISEREN OP PLAATSEN IN DE STAD WAAR TOCH NIETS TE HALEN VALT, PROBEERT HET COMITE DE STRIJDVAARDIGHED VOORAL VAN DE JONGEREN IN TE DAMMEN. LAATSTE BERICHT IS DAT DE PROVINCIALE METAALBEWERKERSBOND ANTWERPEN-LIMBURG TRACHT SOLIDARITEITS AKTIES IN ANDERE BEDRIJVEN TE VERBIEDEN, ONDER BEDREIGING MET UITSLUITING UIT DE BOND.

BEELD VAN EEN STAKINGSDAG

In het 'kot' zoemt het als een bijenkorf. Zo'n 2000 dokkers staan in groepjes bij elkaar en hebben het over de staking die een paar dagen oud is. We wachten hier allemaal op de komst van de 'foremannen', of die het nogmaals zullen proberen om 'volk af te zetten'. Zullen ze nog op de brug durven komen? Ja, of nee? We drummen ons door de omstaanders. Iedereen heeft hier immers zo z'n plaatsje, waar hij met die kameraden samenkomt waar hij gewoonlijk mee optrekt.
We ontmoeten veel makkers, maar we missen er ook. De dokstaking in Antwerpen mist solidariteit. Dat gaat wat worden na de staking!
Nog meer tweedracht.
Het belletje gaat, één uur, ze gaan 'afzetten'. Helemaal achteraan, links aan het deurtje, rommelt het wat. Er is klaarblijkelijk aarzeling. Maar.....ja, ja, 't opent zich en daar zijn ze dan weer, de moedigsten aan de kop en schuiven de hoofdbrug op, die linksweg aftakt op de zijbruggen. Onder oorverdovend awoerdgeroep vorderen de foremannen ongeveer een tiental meters. Dan ineens is het daar. De dokwerkers zwaaien zich op de bruggen met honderdenZe grijpen de eerste foremannen bij de lurven en sleuren ze van de brug af. 's Anderendaags bleef het kot op hoog bevel gesloten. Weer later werd het nu eens geopend dan weer dicht, enz. enz.

SOLIDARITEIT UIT GENT

Wij drummen de straat op. Kerschaven, een lid van de CP (in Antwerpen zegt men KP) en kopstuk van het stakerskomittee, loopt bedrijvig heen en weer. De mensen hopen zich rond de radiowagen. Dan neemt Kerschaven het woord. We verstaan er geen jota van. Even later horen we dat het gaat over een betoging komende woensdag. Die van Gent gaan dan mee. Nu dat kan mogelik wat worden. Nu vormt zich een spontane betoging van een duizend man.
We trekken de Italielei op. Was er aan het kot niet veel politie te zien, aan de Paardemarkt is het anders. Die is afgegrendeld. Daar

DE BONDSEIS IS 40 FRANCS – DE DOKKERS EISEN ONMIDDELIJK EEN VAST BEDRAG VAN 100 FR. (= Fl 7.–) PER DAG + 13e MAAND.

is nl. het bureel van de BTB, de Belgiese Transportarbeiders Bond. Dat wordt nu beschermd door de 'Openbare Macht', zoals dat heet. 't Is ver gekomen en 't kan verkeren, zei Bredero. Wij kapituleren voor de 'withelmen' en trekken verder de binnenstad in, waar we niet veel kunnen aanvangen dan de branie wat uithangen. Aan de dokkken is het te doen en de Naties. We zakken naar huis af. Van de gedachte de BTB te gaan bezetten, zal vandaag toch niet veel meer in huis komen.

VERDEELDHEID GEZAAID!

Na tientallen jaren vakbondstaktiek zijn de antwerpse dokkers verdeeld door handig opgezette belangentegenstellingen. Men heeft hier zg. 'erkende dokwerkers' met een vast boek. Ze hebben recht op uitkering van 'bestaanszekerheid' bij werkloosheid. Materieel een trapje lager staan de kandidaat-erkende-dokwerkers, met een blauw boek. Die hebben geen bestaanszekerheid, alleen gewone werkloosheidsuitkering als ze niet zijn 'afgezet'. Bezitters van die boeken zijn het vaste kontingent dokwerkers. Het boek geeft voorrang om afgezet te worden. Een groep waar van denkelijk maar weinig staken zijn de foremannen, ongeveer 2000 man. Die worden heel wat meer betaald dan de gewone dokwerkers ontvangen. Het is duidelijk dat men op die manier wiggen, belangenwiggen heeft gedreven tussen tussen het dokkenproletariaat. Foremannen verdienen het dubbele van het gewone dokwerkersloon. Ze zijn ook vaster aan natie en stouwerij gebonden. Ze voelen zich geprivilegeerd in 't bestaande verdeel-en-heers systeem. Nu- tijdens de staking- doen ze dubbele shiften, zodat ze voor 4000 dokkers verzetten.

MET EEN BOEKJE IN JE HAND
KOM JE DOOR HET GANZE LAND

In onze uiteenzetting zakken we nu een aardig stapje lager in de rangenindeling en komen bij de zg. 'magazijnmannen' terecht. Dezen verheugen zich in het bezit van een 'magazijnboekje'. Maar daarin is toch nog weer onderscheid: hoge nummers en lage nummers. Daar zit ook nog weer een materieel sleepje aan vast. Ze zijn verbonden aan de Naties, werken dan regelmatig, maar ze moeten dan

wel allerlei karweitjes opknappen die de erkende-dokwerkers (zie hier boven) links laten liggen, omdat het te vuil of te zwaar is. Die 'magazijnboekbezitters' geraken aan geen ander boek. Ze zijn te oud of ze staan bij de vakbond op zwarte lijsten. De vakbond maakt nl. van een opstandig element hetzij een baas (zoals dat met Jan Benoy het geval is geweest - hij was voordien een leider bij wilde stakingen) ofwel de man wordt geroyeerd.
Deze Jan Benoy probeerde dus als baas zelf volk te komen afzetten. Hij moest echter zijn biezen pakken, catcher of niet.
De haven is 'closed shop' dat wil zeggen dat dus de bonden er de lakens uitdelen, of in dit verband beter gezegd de boeken. De bonden bezorgen je een boek of ze nemen het je af, al naar het in hun kraam te pas komt. Tenslotte hebben we dan nog de dokwerker die het zonder enig boekje moet stellen en die zich met zijn paspoort moet laten afzetten. Ik vind dat 'laten afzetten' een buitengewone uitdrukking. Die laatstgenoemde dokker is de paria onder de havenarbeiders. Hij krijgt alleen werk wanneer alle andere 'boeken' voldaan zijn. Helaas kijkt de ene groep op de andere neer. Bij de scheepsherstellers is dat ook zo. Daar werkt men met rode en groene kaarten. Het demonstreert het ondermijningswerk van de vakbonden. Ze ondergraven de solidariteit als termieten een gebouw.
Dit bespelen door de vakbonden van de laagste instinkten van de mens, noemen ze dan: 'arbeidersoverwinning'■

VOEDSELUITDELING OP HET ST. JANSPLEIN – ENKELE MALEN PER WEEK TER BESCHIKKING GESTELD DOOR DE MIDDEN STAND
KOLLEKTES IN HET OPENBAAR VOOR DE STAKERS WORDEN NIET TOEGESTAAN, IN CAFÉ'S EN BEDRIJVEN WÉL. OPBRENGST GAAT NAAR STAKINGSKOMITÉ.